

ವಯಸ್ಸಾದ ಅತ್ತೆ. ಮೈದುನ ರಮೇಶ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದೂರದ ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ. ನಾದಿನಿ ವಾಗ್ಗೇವಿ ದೆಹಲಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸೂತಿತಜ್ಞ. ಗಂಡ ಮಗಳೊಡನೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸ. ತುಸುವೂ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಜೀವನ. ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ತಾಯಿಯ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಅವಳ ಕರ್ತವ್ಯ ಮುಗಿದಂತೆ. ರಮೇಶ ಮಾತ್ರ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಫೋನ್ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ವಾಣಿಯ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ ಆನಂದ ಈಚೆಗೆ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಜರ್ಮನಿಗೆ ತೆರಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ವಾಣಿಗೇಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಗನ ಸಂಸಾರ ನೋಡಿಬರುವ ಆಸೆ. ಮೊಮ್ಮಗುವಿನ ಆಗಮನದ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದೊಡನೆ ಆಸೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಹರಿಯ ಮುಂದೆ ಆಡಿದ್ದಳು ಕೂಡ. ನಾವು ಜರ್ಮನಿಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಗಮನಿಸುವವರು ಯಾರು? ನಾವಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿಯಾದರೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ನಾವು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೂ ವ್ಯರ್ಥವಾದಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ.” ಎಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. “ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನೋ ತಂಗಿಯೋ ಇಲ್ಲಿದ್ದು ಅತ್ತೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಆನಂದನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬರೋಣ. ನಮಗೂ ಬದಲಾವಣೆ ಆದಂತಾಗುತ್ತೆ.” ಎಂದು ವಾಣಿ ಹೇಳಿದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ತಾನೇ ಮೈದುನ, ನಾದಿನಿಯ ಬಳಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಳು. “ಅತ್ತಿಗೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ರಜಾ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಲಿ ಠಿಕಾಣಿ ಹಾಕೋಣ. ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ.” ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದ. ವಾಗ್ಗೇವಿ, “ಅತ್ತೆ, ನಾನೇನಾದ್ರೂ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಪೇಷೆಂಟುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಹೆರಿಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಾಗುತ್ತೆ. ನೀನದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪೊದಾದ್ರೆ ನಾ ಬಂದಿರೋಕ್ಕೆ ತಯಾರ್.” ಎಂದು ಗಾಬರಿ ಪಡಿಸಿದ್ದಳು.

★ ★ ★

“ವಾಣೀ, ಹಬ್ಬ ಇನ್ನೇನು ಬಂದೇ ಬಿಡ್ತು. ಎಳ್ಳು ಸಕ್ರೆಅಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀಯಾ? ಈ ಸಲ ಎಳ್ಳುಬೀರೋಕ್ಕೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಡಬ್ಬಗ್ಯೂ ಬೇಡೇ ಬೇಡ. ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಸ್ಪೀಲ್ ಡಬ್ಬಗ್ಯೇ ತರಿಸಿಬಿಡು.” ಮುಂದೆ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಳಿಯನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಕೆದಕುತ್ತಾ ಸೊಸೆಗೆ ಕೂಗಿ ಕೇಳಿದರು. “ಅತ್ತೆ, ಎಳ್ಳು ಸಕ್ರೆಅಚ್ಚು ಮಾಡೋದು ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ. ಅದು ಮುಗಿದು ಮೂರುತಿಂಗ್ನಾಯ್ತು. ಈಗ ಬರೋದು ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬ.”

“ಇಲ್ಲ ಕಣೇ. ನಾನು ಪಂಚಾಂಗ ನೋಡೇ ಹೇಳ್ತೀರೋದು. ಬರೋ ಭಾನವಾರ ಎಳ್ಳು ಬೀರೋ ಹಬ್ಬ.” ಎಂದರು ದೃಢವಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ. ಇನ್ನು ವಾದಮಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡ ವಾಣಿ ಬಾಯುಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಅತ್ತೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ!

“ಅದೇನೋ ಯುಗಾದಿ ಅಂದ್ರಲ್ಲಾ. ಅದು ಪಟಾಕಿ ಹಚ್ಚೋ ಹಬ್ಬಾನಾ?”

“ಪಟಾಕಿ ಹಚ್ಚೋದು ದೀಪಾವಳಿಲಿ. ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ತೈಲಾಭ್ಯಂಜನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು, ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕೊಂಡು ಪಟಾಕಿ ಹಚ್ಚೋದು ಮರೆತುಬಿಟ್ತಾ?”

“ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡಮ್ಮ. ಯಾವೋ ಒಂದು.” ಎರಡೇ ನಿಮಿಷ. ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಆರಂಭ.

“ಆನಂದ ಯಾವಾಗ ಬರ್ತಾನೆ?”